



ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou ve věci

žalobce: V. D. N., narozený dne X,
státní příslušník X,
toho času v České republice neznámého pobytu,
ve X pobyt: X,
zastoupený advokátem Mgr. Markem Eichlerem,
sídlem Stanislava Kostky Neumanna 2052, 407 47 Varnsdorf,

proti

žalované: Policie České republiky,
Ředitelství služby cizinecké policie,
sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3,

v řízení o žalobě ze dne 17. 11. 2022 proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 11. 2022, č. j. CPR-33844-3/ČJ-2022-930310-V248,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Krajské ředitelství policie Karlovarského kraje, Odboru cizinecké policie, Oddělení pobytových agend (dále jen „správní orgán I. stupně“) dne 30. 8. 2022 uložilo žalobci správní vyhoštění, a to rozhodnutím č. j. KRPK-43531-38/ČJ-2022-190026. Správní vyhoštění bylo uloženo žalobci podle § 119 odst. 1 písm. b) bodu 3 a 4 zákona o pobytu cizinců se stanovenou dobou 6 měsíců, po kterou nelze žalobci umožnit vstup na území států Evropské unie. Své rozhodnutí správní orgán I. stupně založil na tom, že žalobce v době platnosti výjezdního příkazu nevycestoval z území EU a nadále pobýval na území

České republiky bez platného pobytového oprávnění a bez platného cestovního dokladu. Podle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců stanovil žalobci dobu k vycestování z území členských států EU do země státního občanství cizince nebo třetí země, kde je oprávněn pobývat nebo která ho přijme, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci prvostupňového rozhodnutí. K odvolání žalobce žalovaná toto rozhodnutí potvrdila.

2. Proti tomuto rozhodnutí brojil žalobce žalobou. V ní namítl následující: prvostupňové rozhodnutí doručil správní orgán toliko žalobci, nicméně za situace, pokud je účastník řízení zastoupen advokátem, je správní orgán povinen doručovat všechna rozhodnutí právnímu zástupci, neboť to je právě právní zástupce, který jedná za žalobce a bez doručení rozhodnutí není možné podat odůvodněné odvolání. Správní orgán I. stupně podle žalobce de facto nesplnil zákonnou podmínku pro doručení rozhodnutí, a nelze je tedy podle žalobce považovat za doručené. Lhůta pro podání odvolání totiž běží až od doručení zástupci. Žalovaná se dále podle žalobce zcela nedostatečně vypořádala s hroící nepřiměřeností vydaného rozhodnutí stran soukromého a rodinného života žalobce. Dále žalobce namítl krátkou dobu výjezdního příkazu (7 dní), kterou žalobce překročil s tím, že všem cizincům pocházejícím z vlasti žalobce, tj. Vietnamu, správní orgány udělují nejméně 30 dnů k vycestování, jelikož jim je známo, že není v možnostech cizinců vyřídit všechny záležitosti (cestovní pas) v tak krátkém čase. Dále žalobce namítl nezohlednění dalších faktorů žalovanou jako spolupráci se správním orgánem, délku a skutečnost prvního žalobcova nelegálního pobytu či dobrovolný nástup k výkonu trestu.
3. Žalovaná ve vyjádření k žalobě uvedla následující: správní orgán I. stupně vydal rozhodnutí ve věci správního vyhoštění dne 30. 8. 2022. Den po vydání rozhodnutí správního orgánu I. stupně došlo k doručení blanketního odvolání ke správnímu orgánu I. stupně, který toto následně i se svým vyjádřením postoupil žalované, nedošlo tak ke zkrácení práv žalobce a odvolání bylo řádně projednáno. Podle žalované tedy není rozhodnutí zatíženo nezákonností. K námitce stran soukromého a rodinného života žalobce žalovaná uvedla, že jde o námitku, která není obsahově dostatečně vymezena, a není tedy zřejmé, jaké konkrétní nesprávnosti či nezákonnosti ve vztahu ke skutkovým tvrzením či právní argumentaci měl žalobce v daném okamžiku na mysli. Ohledně stanovení doby k vycestování žalovaná sdělila, že byla stanovena v souladu se zákonem. V uvedeném ohledu nevyčerpal žalobce řádné opravné prostředky v řízení před správním orgánem, a jeho žalobní námitka by proto měla být soudem vyhodnocena jako nepřijatelná. K délce vyhoštění žalovaná uvedla, že v projednávaném případě aktuální horní hranice této sazby činí 5 let, doba trvání správního vyhoštění byla tudíž stanovena v jedné desetině zákonem stanovené sazby.
4. Žaloba není důvodná.
5. Podrobnost a kvalita žaloby předurčují rozsah a intenzitu přezkumné činnosti soudu i nezbytný rozsah odůvodnění jeho rozhodnutí (srov. rozsudek rozšířeného senátu NSS č. j. 4 As 3/2008-78 ze dne 24. 8. 2010, č. 2162/2011 Sb. NSS). Žalobce nijak nerozporoval konkrétní skutková zjištění správních orgánů (jinými slovy: nezpochybnil nelegálnost svého pobytu). Omezil se na čtyři okruhy námitek: nedoručení prvostupňového rozhodnutí zástupci žalobce (první okruh); nezohlednění soukromých a rodinných poměrů žalobce (druhý okruh); krátká doba výjezdního příkazu (třetí okruh); nezohlednění dalších, pro žalobce příznivých, faktorů v neprospěch uloženého opatření či jeho délky (čtvrtý okruh).

6. K prvnímu okruhu námitek: žalobce si prvostupňové rozhodnutí ve věci převzal osobně dne 30. 8. 2022 (vizte č. l. 74 správního spisu). Jeho zástupce již dnem 31. 8. 2022 (vizte č. l. 84 správního spisu) datoval zástupcem samým vyhotovené odvolání podané proti tomuto rozhodnutí. Z obsahu odvolání je patrné, že se zástupce s obsahem prvostupňového rozhodnutí ve věci vskutku záhy po jeho převzetí žalobcem seznámil, resp. že jeho textem disponuje. Doručení definičně spočívá v dodání předmětu do dispozice adresáta. Ze spisového materiálu vyplývá, že se o vydaném prvostupňovém rozhodnutí zástupce žalobce od svého klienta dozvěděl a reagoval na to včasným odvoláním. S pochybením v doručování, kterého se dopustil správní orgán prvního stupně, tak pro žalobce nebyl spojen žádný negativní následek jako např. zmeškání lhůty k podání opravného prostředku. Z tohoto důvodu podle závěru soudu jde v daném případě o procesní pochybení, které nemělo vliv na zákonnost rozhodnutí ve smyslu hmotněprávním.
7. Jelikož dále zástupcem žalobce podané odvolání neobsahovalo dostatek odvolacích důvodů, správní orgán správně žalobce vyzval k doplnění odvolání a stanovil k tomu přiměřenou lhůtu. Toto usnesení již bylo doručeno samotnému zástupci žalobce, který pak mohl v zastoupení žalobce odvolání podrobně zdůvodnit, proto v této fázi odvolacího řízení nedošlo k žádnému dalšímu pochybení ze strany správních orgánů ani k poškození procesních práv žalobce. Pokud zástupce žalobce odvolání následně již nedoplnil, jde tato procesní nečinnost pouze k tíži žalobce a odvolací orgán správně při přezkumu odvolání vycházel z dosavadních skutkových zjištění.
8. K druhému okruhu námitek: žalobce do zaprotokolovaného výsledku dne 31. 5. 2022 uvedl, že v ČR sice má manželku a dva syny, ovšem v kontaktu je s nimi pouze sporadickém. O „síle“ této osobní vazby svědčí fakt, že si žalobce, jak plyne z řečeného výsledku, nepamatuje ani data narození svých potomků, ani kde se svou matkou tito bydlí (vizte č. l. 32 správního spisu). Tyto skutečnosti žalovaná evidentně a výslovně zohlednila (vizte str. 2-3 a 5 již prvostupňového rozhodnutí ve věci, dále str. 5 napadeného rozhodnutí).
9. Ke třetímu okruhu námitek: žalobci napadeným, resp. prvostupňovým rozhodnutím byla stanovena doba 30 dnů k vycestování. Tento čas (30 dnů k vycestování) zcela odpovídá žalobcově představě vyjádřené výslovně v žalobě. Dále soud odkazuje žalobce na možnost požádat o pomoc zastupitelský úřad žalobcovy vlasti v ČR. Zároveň soud dodává, že se čas na přípravu vycestování žalobci prodloužil ještě o délku soudního řízení (vizte § 172 odst. 3 zákona o pobytu cizinců) s tím, že absenci platného cestovního dokladu nelze přičítat k tíži žalovanému správnímu orgánu. Nelze ji přičítat ani ve prospěch žalobci, neboť tím by byl žalobce disproportčně zvýhodněn oproti vyhošťovaným cizincům majícím příslušný dokument v pořádku, což logicky odporuje vůli zákonodárce.
10. Ke čtvrtému okruhu námitek: sám žalobce nelegálnost svého pobytu na území ČR nerozporoval. Žalobci bylo správně vyhoštění uloženo při dolní hranici, v čemž je obsažen též jistý zmírňující prvek odpovídající zohlednění specifik žalobcova případu i chování (individualizace). Alternativní řešení by ve svém provedení ještě více spoléhalo na dobrou vůli žalobce, čemuž empiricky brání žalobcův dosavadní přístup k českým správním orgánům a nanejvýš k českému právnímu řádu (nelegální pobyt, úmyslná trestná činnost).

11. Z uvedených důvodů soud žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) Žalobce neměl ve věci úspěch a úspěšné žalované nevznikly náklady nad rámec běžné úřední činnosti. Žádný z účastníků tak nemá právo na náhradu nákladů řízení (§ 60 odst. 1 věta první s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni. Jestliže kasační stížnost ve věcech, v nichž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, odmítne ji Nejvyšší správní soud pro nepřijatelnost. (§ 12 odst. 1, § 102, § 104a, § 106 odst. 2 a 4 s. ř. s.).

Plzeň 16. ledna 2023

Mgr. Jana Komínková v.r.
samosoudkyně